

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „
Előfizetési pénz s minden közlemény:
főpíacz, YECSEY-ház, földszint a szer-
kesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:
TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY
KAROLY könyvkereskedésben és a
szerkesztőségben. Egyébutt a postahiva-
talok utján.

DEBRECZEN

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt“ közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petsorsorát 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szintén több
izbeii hirdetések, alku szerint a
legolcsóbb árúrt.
Bélyegdíj: minden beiktatásért külön
30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény
minden petit sora 15 kr.
Négy- vagy bérmentetlenül beküldött
kéziratok nem vétetnek tekintetbe. —
Ugyisintén kéziratok nem adatkak

est, Károly-kürt 22. sz. az új iskola
8—12-ig, és délután 3—5 óráig esz

ogú a kereskedelmi akadémiával s
Röser Miklós.

Dr. Fr. Lengyel

R-BALZSAMA.

nyírlé, mely a törzs megfurása alkalmával
a legkisebb szűpítő szernek ismerik em-
de ha még ezen nedrből a földből a fol-
balzsam készítették, akkor nyer még csak
zket este bekenjük vele, úgy már a kö-
amlik, — a mely ezáltal vakítóan fehér és
ezett redőket és himlőhelyeket lesimttas; a
bb idő alatt eltávolít szűpít, májfoltot, orr
gyéb tisztátalanságát.

Török József gyógyszerésznél Budapesten
araban. Temesvárit: Tárczay István gyógy-
sod gyógyszerárán. (330.)

Egy jó házból való fiu, ki 5
osztályt végzett, czegléd utcán egy
fűszerkereskedésben felvéteik 150.
szám alatt. (333.)

Házassági ajánlatokat nyerne
mindenféle állásu
urak és gazdag hölgyek azonnala „Frig-
g“ intézettől Berlinben, Bülowstrasse
102. (legnagyobb intézet) Alapszabály 20
levélbélyeg b-küldése mellett küldetik.
(358.)

forinttal

bpesti hatodik

sorsjáték

1881. évi október 19-én megtartandó

sorsjáték eredményre 500.

ötös négyes fogat 5000 forint.

négyes fogat, 2500 forint.

fogat, teljes értéke 2000 forint.

k, háts lovak, ipar, arany- és ezüst-
ak s b.

ság közvetítése folytán készpénzben is

etés javára s a budapesti lóvásár eme-
l 23-ig tartandó lóvásár és lóárverés,
rseny alkalmával fog megtartani.

árusítási helyisége a

ának bank-
ő üzlete
er S.
tca 12. sz.
Budapest.
(356.)

ey-ház.

A Tisza-kormány és a rablók.

(**) Most itt, majd ott villan
a cső, dörrenéstől reszket a levegő
a felszálló füstgomoly eloszlása
után ártatlan polgár kiömlő piros
vére festi az országutat, keserves
aja ostromolja az eget. Marczona
rablók rohannak az országutra s a
gyilkos cső áldozatát kifosztják, meg-
rabolják. És ez a jelenség nem futó,
nem egy hétig, egy hónapig, hanem
hónapok óta tartó, — hosszú év
napjain folyvást ismétlődő. Mindig
terjedtebben, mindig szélesebb kör-
ben, mindig szaporábban, mindig
nagyobb erővel. Béke volna orszá-
gunkban, külfallomok nem háborgat-
nak bennünket. Bellázadásról, for-
radalomról nem jelentés a táviró,
vagy hivatalos jelentés és mégis
egész vidékek, egész megye rette-
gésben, országrész vad pusztításnak
kitéve, ostrom állapotban.

Nem volt sietősebb dolga a
kormánynak a mult országgyűlésen,
mint megalkotni az önálló hadsere-
get — a zsandárságot — rablók
ellen! Kicsikarta a megyék kezé-
ből a fegyvert, azon állítással, hogy
nem képesek megvédeni saját la-
kosságukat, tulajdonképpen azon cél-
lal, hogy egy vak eszközzel többet
szoríthasson hatalomvágytól görcsö-
sen összehúzódtott öklébe.
Megszibbasztotta a megye ha-
talmát s nem siet pótolni a tett
kárt, nem igyekszik visszaállítani az
egyensúlyt. Nem, mert célja nem
boldoggá, rendezetté, meglegedetté
tenni a hazát, melynek kormányát
kezeiben tartja, hanem állandóvá
tenni az alkotmányosság daczára
saját uralmát.

Voltak Magyarországon betyá-
rok hajdan is. Törtétek rablások
a régebb időben is, — de ilyen ke-
gyetlen, vérengző, szivtelen had és
ilyen tömegben és ily huzamos ideig
soha, még azon korban sem, midőn
a katoná egyszerűsége szegény le-
gény is volt, nem garázdálkodott.

Ha a testen fekély támad, ta-
nubizonyossága annak, hogy a vér
meg van romolva, fertőzöttetve, s ha
egy államban a corruptió, a rablás,
a gyilkosság lábrakap, az kétségte-
len jele a társadalomban dúló kor-
nak. Nemzetek jellemvonása nem
változik 4—5 év alatt s egy ország-
ban a rablás nem tud általánossá
lenni, bárki legyen a tervező, a
rendező, ha az általános helyzet a
társadalmi és állami viszonyok ter-
mészetellenes volta már elő nem
készítette a talajt a bűn számára.

Es nálunk régen egyenetlik.
A folytonos adóemelés a politikai
felülről terjedő erkölcsstenesség az
adóvégrehajtásoknál tapasztalt ke-
gyetlenség, midőn a haldokló fejealó
kírántják a párnát, megteremtette
a jelen helyzetet; a koldussá és er-
kölcstenenné tett nép salakja gya-
korolja az eltanult mesterséget, ki-
áll az utra tömegestől és rabol, de
nem elégszik meg a zsákmánnyal,

ő a kegyetlenséget is megszerette.
Tehát vért szomjazva gyilkol is, s
meggyalazza sülyedtsége alacsony
fokán a legszentebbet is a női erényt.

A korrupció, a szédelgés fent
— lehetott a nép közzé is, és dü-
hög, mint valami járványos be-
tegség.

Es a ki e gonosz szellemet meg-
teremtette, felidézte, míg polgártár-
sainak 100,000-ei nyögik az élet
kinjait, azalatt ő mosdik Ostende
hullámaiban és kortes czélok esz-
közévé teszi a királyt, és kárör-
vendve kaczag markába, kék pápa-
szem alá rejtett hunyorgó szemek-
kel, látva az ellene intézett törek-
vések sikertelenségét, hasztalanságát,

Ó kaczag, — mi szenvedtünk.
Am hadd tomboljon, hadd sza-
porítsa bünei halmazát elbizakodva.
Nemzetek türelme nagy, majdnem
kimeríthetetlen. De ha egyszer be-
telt a rovas, akkor a bűnhődés ret-
tenetes, mint irtóztató a soká elfoj-
tott természeti erő kitörése, ha szét-
törte bilincsei hatalmát, gátját!

— Pozsony I. választókerülete
f. hó 11-én, vasárnap d. e. a városi nagy
teremben egy általános választógyűlést
tartott, melyen Neiszidler Károly, a Seny-
yei párt elnöke előadta, hogy Sennyey
Pál báró betegsége folytán a telet Oiasz-
országban kénytelen tölteni, s így választó-
kerületét megbízásul letenni óhajta. Nehogy ez
bekövetkezzék, szükségesnek tartaná, hogy
a választók őt ebbeli szándékában meg-
előzve a mandátum elfogadására kérjék
föl, — úgy azt röviden Edl német nyel-
ven adva elő, — a jelenlevők egyhangu-
lag elhatározták Sennyey Pál bárót ideig-
lenes betegsége daczára a képviselői
mandátum elvállalására felkérni.

— A függetlenségi párt végre-
hajtó bizottsága Moosári Lajos elnökele
alatt gyűlést tartott, melyben a párt ket-
tős választásaira vonatkozó teendők meg-
beszéltek s azok végrehajtására Moosári
Lajos elnök felkérte. D. u. 5 órakor
folytatott a tanácskozás s a párt értekez-
lének ideje e hó 25-re határozottat s a
párt összes tagjai fölkeretnek, hogy lehe-
tőleg már 24-én a fővárosba jöjjenek.

Debreczen város küldöttsége a ki-
rály előtt.

(*) Városunk öt tagból álló küldött-
ségét tegnap fogadta a király Miskolcon.

Miskolczi Lajos főispán beszédére
a király egy választ olvasott fel, melynek
minden sora T i s z a K á l m á n kezeire
vall.

Átadjuk a király választát közönsé-
günknek. Olvassanak a sorok közt.

A király beszéde így hangzik:

„Legyenek meggyőződve, hogy kü-
lönös meglegedésemre szolgál Debreczen
városa küldöttéit az is sorában látni,
kik itteni időzések alkalmából megjelent-
tek hódolatuk nyilvánítására tanusít-
ván ezáltal kiváló igazi ma-
gyar város is, hogy a valódi
hazafiságot elválaszthatat-
lannak tartja a trón iránti hű ra-
gaszkodástól; sajnálom, hogy a körülmé-
nyek ezuttal nem engedik városuk meg-

látogatását; remélem azonban — ha erre
— talán nem sokára alkaimam leend —
ott ugyanazon őszinte szives érzelmekekkel
találkozhatni, melyeknek önök most oly
meleg kifejezést adnak, s melyekért szí-
vesen küldöm polgártársainak királyi üd-
vözetem s kegyelmem biztosítását.”

A király ezen szavaiból azt magya-
rázzák, hogy az uralkodó nem sokára meg-
látogatja Debreczen városát.

Lehetne abból egyebet is kimagya-
rázni, de nem akarjuk az uralkodó vála-
szat bonczolgatni köteles tiszteletünkkel,
fogva; nem akarjuk Tisza Kálmának a
felség szájába adott illetlen s pelikai dol-
gokra célzó szavait kommentálni.

Avagy mit jelent az a „valódi ha-
zafiság“ kifejezés.

Hiszen Debreczen mindig jelét ad-
ta hazafiságának s a király iránt tisz-
teletének, s azzal, hogy most is küldötté-
ket menesztett, csak rendes szokását kö-
vette, tehát az uralkodó által most nyil-
vánított különös kegy aligha jelent mást,
mint Tisza Kálmán köszönetét és bucsuját
Debreczentől.

Antisemita-e a király?

** Mióta Ferencz József a magyar
korona felkent hordozója, olyan eset, mint
legközelebb Miskolcon — nem történt
vele. — Mindég megtudta őrizni pártat-
lanságát, királyi felsőségének fő kiváltó-
ságát. Tiszának jutott a szerencse egy ol-
dalunak, pártállást foglalónak tüntetni fel
a magyarok királyát.

Ha fontos kérdésekről, országos dol-
gokról, melyekhez a lét és nem lét kér-
dése van csatolva, az uralkodó szava jár-
rul döntő erejével, mint olyan, mely a
legmagyarabb pontról a legszélesebb lát-
körből hangzik, azt megtudják érteni, ott
van helye a miniszteri határozott szónak.

De olyan kérdésekben, mint a Sa-
massa egi ércsek és Trefort illetve Tisza
közti vitában mi helye van amaz a lapok által
is megbeszél, p a p i r r ó l felolvasott sza-
vaknak az ünnepélyes nyilvános fogadta-
tásnál azt nem értjük? Még megfoghatat-
lanabb előttünk az a tapintatlanság, melyet
a miskolczi izraelita hitközséggel szemben
végbevitt az udvarmesteri hivatal illetve
a magyar k. minisztérium.

Az eset nem volt különös tárgyalásra
méltatva a lapokban, azért kevésbé isme-
retes. — Midőn a királynak hosszabb ideig
Miskolcon tartózkodása a bizonyosság je-
lentőségére emelkedett, megkezdődött min-
den irányban a készülődés, hogy méltóan
legyen fogadva Borsod megye székhelyén
a magyarok királyá. A miskolczi zsidóság
soha sem maradt hátul a hazafiságban.

Rég idő óta bebizonyította már honszere-
tetét, törvény tiszteletét. Rég meghonoso-
dott e hazában, még mielőtt teljes polgár-
jogokban részesített volna, e faj; most
is elkövetett mindent, hogy saját egységé-
nek külső jeleit feldisztse, emelve ez ál-
tal összbenyomatok. Buzgó fáradozása-
ikat siker követte. A miskolczi zsidó temp-
lom körülben is szép, de megszázszorotak
csinját ékességét. És mi történt? Az ud-
var mesteri hivatal kiadta a programot,
benné foglaltatik minden közhely megte-
kintése, minden nevezetesség megszémle-
lése, de a zsidók imahelyéről — arról
nem szól a krónika. Mintha nem is létez-
nék, mintha nem egyik disze lenne a vá-
rosnak. A zsidók folyamodtak. Mindhiába!

Az udvarmesteri hivatal a belügyminisz-
ter utján tudatta, hogy a magán kintün-
tésre ne is számítsanak.
Ki ne látná itt — a Samassa és
kormány közti eset után — a Tisza-kor-
mány korteskedését azzal, mi a honf előtt

a haza után alkotmányos monarchiában
legszenőbb: a király személyével?

A miskolczi zsidóság volt megbuk-
tatója a kormány jelöltjének. Tisza nem
szokott feledni s most jó alkalom kínál-
kozott a bosszúra. Megragadta! Az/elva-
kult szenvedély nem mérlegeli a követ-
kezményeket, nem mérlegeli az oportu-
nusságot, tesz megdondítlanul. Feinült-
ságában odadobja a legszenőbbeket, a
becsmérlő és sértő bírálatoknak, s kárör-
vendőleg szemléli a hatást, mit oktanul
előidézt.

Tisza Kálmán antisemita színben
tüntette fel a nemzet előtt a királyt. Ez-
zel tetézte be rövidlátásának mértékelen
voltát.

A külföld.

A francia miniszterelnök prog-
rammja.

Saint-Didier, szept. 12. Jules
Ferry kormányelnök tegnap itt beszédet
tartott, melyben azt mondá, hogy az aug.
21-ki választások legszenőbbjű jel-
lege: az intranzigensek és monarchisták
veresége. Utalt arra, hogy a kabinet nem
töltötte tétlenül az időt; ellenkezőleg, nagy
dolgokat hozott létre, nevezetesen a val-
lási kongregációk kiűzését és a közokta-
tás reformját. Az ország a választások ál-
tal bebizonyította, hogy helyesli a kabinet
politikáját, minthogy az előbbi kamara
többsége majdnem teljes számmal az új
kamarában is helyet fog foglalni.

Szónok konstatálja, hogy a választó-
tási programok nem hirdetik az engesz-
telhetetlenség igéjét; előadják továbbá,
hogy egy gyöngye kisebbség a vallástgyi
költségvetés eltörlesztését kívánja, amde a
kormány visszautasítja ezt a kívánatot. A
kormány lelkismeretesen akarja végrehaj-
tani a kondordátumot és egyszerű törvé-
nyek segítségével el is fogja érni e cél-
ját. Nem szűnt meg az az elvi közösség,
mely a volt és az új többség program-
jaiban nyilvánul; még a személyek érdek-
felett sincs megoszlás a véleményekben.

Az új többség könnyebb és szaba-
dabb mozgást fog engedni a kormányának.
A demokratizációnak meg kell elegendnie a
szerény, de tüvös haladással. „Mi — ugy-
mond továbbá a kormányelnök — be fog-
juk fejezni az igazságtgyi és a katonai
reformot. A demokrácia óhajta a katonai
szolgálat tartamának leszállítását; mi meg-
fognak felelni ezen kívánatnak, a nélkül,
hogy gyöngitenők a hadsereget, mely or-
szágunk védpaizsa! A kormányelnök igen
éles hangon szól az intranzigenseknek
Gambetta irányában tanusított magatar-
tásáról, és azt mondja:

„E párt el van ítélve, mihelyt to-
vábbra is hasonló eljárást fog követni és
ha a lefegyverzés és a nemzeti milícia
helyreállítását fogja követelni.”

Ferry azt hiszi, hogy van homogen
többség arra, hogy reformáló irányban
nyilvánuló és észlelyesen követett politikát
támogasson; kijelenti azután, hogy a bal-
párt és az „Union republicaine“ csoport-
jai egyetlen köztársasági pártta tömörül-
tek. A kormányelnök az új és a volt több-
ségre moadtott felköszöntővel végzé beszé-
dét, melyet a hallgatóság nagy tetszéssel
fogadott.

Verseny a jog felett.

A napokban említett tevének az egyip-
tomi katonai lazádasról, mely annyira ment
hogy néhány ezred katonaság Kairóban
az Aldin palota elébe gyülekezett s egye-
bek közt követelte, hogy a miniszterek
mondjanak le, mibe a khedive, a körül-
mények által kényszerítve, bele is egye-
zett. Anglia ezen és más hasonló okokból
készen állott, megszállni Egyiptomot, hogy
„rendet csináljon“, mire Franciaországban
föltámadt az irigység és féltékenység. A
porta viszont azt praetendálja, hogy egye-

dül csak neki van joga megszállni Egyiptomot — ez utóbbinak — költségén. Mielőtt a kormány kissé magához térte ijedségéből, a consularis testülethez jegyzéket intézett, melyben magára vállalta a felelősséget és a kötelezettséget a közrend fenntartása tekintetében. Nem sokára Alexandriából érkeztek csapatok Kairóba s ezek vették védelmükbe az Aidin palotát. Hírlik, hogy az alkirály ezen események után és következtében Kairóból Alexandriába teszi át székhelyét.

A CZÁR.

A czárról azt jelentik varsói hírek, hogy legközelebb meg fogja látogatni Orosz-Lengyelországot és Varsóban néhány napot fog tölteni.

A miskolczi napok.

A „DEBRECZEN” saját külön tudósítójától.

Miskolcz, szept. 12.

A király tiszteletére rendezett fáklya-menet igen szépen sikerült. Részt vettek abban: az aggharcszok egylete, az ipartársulatok, a testületek, kamarák, törvényszékek, egyletek mind saját zászlóikkal és transparent feliratokkal. Előment három lovas, utánna tíz lampionvivő aztán egy nagy magyar czimer, katona és cigányzenekar. Beláthatlan sokaság követte az imponzans menetet egészen a Stögermayer szőlődáig, mely a király lakását képezi. Ide érve a dalárda elénekelt a „nemzeti zászló” dalt mely közben a király megjelent az ablaknál s megköszönte a dalárda élnekének a szép énekét. A nép harsány éljenzése mellett vonult a menet a buzatérre, hol a fáklyák előtáttak.

Tegnap reggel 8 órakor mise volt a mindszenti kath. templomban, hol a szertartást Samassa egri érsek végezte. A királyal jöttek, Tisza Kálmán belügyminiszter, Rezső királyfi, Károly Lajos főherceg, annak fia Ferencz, József főherceg és br. Mondel hadsegéd. A templom ajtóiban az érsek fogadta a királyt ki a sanctuarium alján külön emelvényen várta be a szertartás végét. A dalárda ez alkalommal is két szép darabot énekelt.

A küldöttségek fogadatalása d. e. 10 órára volt kitűzve, bár jóval előtt nagy néptömeg gyűlt össze a megyeház épülete előtt. A király a szakadó eső dacára pontosan érkezett meg. A lépcsőnél fogadták Tisza, br. Vay Béla főispán, Soltész N. Kálmán főpolgármester.

A kath. klérus nevében az érsek üdvözölte a királyt. A ref. egyház küldöttségének szónoka Kun Bertalan volt, kinek beszédére a király szívesen válaszolt.

Ezután Péchy Tamás, mint az ágost. egyház küldöttségének vezetője tiszteltette a királyt.

Az Abauj-Heves, Hajdu, Gömör, Maramaros, Szabolcs, Zemplén, Borsod megyék küldöttei után Debreczen város küldöttsége járult a király elé Miskolczi Lajos főispán vezetése alatt. E küldöttség tagjai voltak: Simonffy Simeon, Simonffy Imre polgármester, Laky Lajos, Kiss Lajos, Vasári István, Kuczik Gábor.

Kassa és Miskolcz város tisztelőse után a kir. törvényszék, a járásbíró, az ügyvédi, kereskedelmi- és iparkamara mutatta be hódolatát s ugy ezen küldöttségek, valamint az izraelita hitközség és a tanítói-kar néhány tagjához szólt a király egyről másról.

Mire a főispán Borsodmegyének özszes községeit, illetve e községek előjáróit bemutatta, az idő már jól előre haladt, s midőn a király az utczán bőrig ázott nép éljenzése közt elhagyta a megyeházának épületét, épen egy óra volt. Két óraker vette kezdetét az intézetek meglátogatása. A királyt mindenütt kísérték: Tisza Kálmán, Jekelfalussy min. tanácsos, br. Vay főispán, Soltész N. Kálmán alispán és br. Mondel szárnysegéd. Az udvari fogat először az óroda előtt állott meg, hol a főispáné szül. Teleky grófnő fogadta a királyt. Egy kis fucska kőteményt szavalt el és a fehérbe öltözött leánykák csinos eszkort nyújtottak át.

A rom. kath. nőnevelőben az egri érsek Samassa üdvözölte a királyt, ki megismerve az intézet tantermeit, helyiségét gyalog a szemközti levő rabdogozó intézetbe ment, s itt a kir. ügyész és a törvényszéki elnök kalauzolás mellett látólagos „érdeklődő” szemlélt a rabok kosárlátását és foását.

Az árvaházban Bükk Zsigmondné védnökön várta a királyt csinosan felöltözött gyermekeseg élén. Itt is mondtak egy loyális verset, mely közben a király nevét az intézet névkönyvében bejegyezte.

Az intézetek látogatásának sorrendjében az utolsó pontot a ref. lyceum képezte melynek rendkívül fényes könyvtári helyiségében Kun Bertalan superintendes oly remek beszéddel üdvözölte a királyt, hogy ennek szemében meghatottságtól egy könyv csillogott. Az ifjúsági énekkar is énekelt egy dalt, mely után a király a nevet it is megörökítette, beírva azt tanintézetünk névkönyvében.

Innen az udvari fogat egyenesen a lövöldébe rohogott, melynek löcsarnoka ez alkalomra igen szépen lett felszerelve. Itt vártak a királyra József t. h. g. br. Nyári szárnysegéd, Szende Béla honvédelmi miniszter és a külföldi attachék. A diadalivél dr. Szabó Gyula elnök üdvözölte a királyt, ki elfogadta a főlovász mester által felszerelt fegyvert s azzal löni akarván a lövés elé állott. Abban a perczben, midőn ezélt, egy kertész bojtár a lövőnalba lépett, hogy a királyt láthassa, a király e szavakkal „Szent Isten” rejtett vissza, letette a fegyvert s rögtön távozott.

A lövöldé bemutatása tehát az igazgatóság szegényére példátlan könnyelmű hanyagság miatt ily csufosan ért véget. De hiába, ilyen alkalommal könnyen elveszti mindenki még a fejét is (az esztét már régen elvesztette!) vagy belcibolondul

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

A neni imakönyve.

— Beszélyke. —

— Tehát meghalt?
— Meg, asszonyom! felelé egy alacsony termetű, barna kabátos, rövid nadrágos uri ember.
— És végrendelete?
— Azonnal fel fogja ügyésze bontani.
— Jut nekünk valami az örökségből?
— Remélhetjük. Igényeink vannak.
— Ki ez a silány ruházatu személy, a ki amot betolakodik?
— Ah, ama nő? — mondá a kis ember gunyos arczal. — Ennek nem sokat juttat a végrendelet. Ő a halott testvére.
— Testvére, Anna, ki 1842 ben ama jelentéktelen emberhez, ahhoz a katonai tiszthez ment nőül?
— Igen, az!
— Mily vakmerő, hogy e köztiszteltben álló családban megjelenik!
— Annál is inkább, mivel az ötvenes családból származó Egeria neni soha sem bocsáthatá meg neki a balházasságot.
E perczben ment Anna azon szobán keresztül, melyben a halott családja gyűlt össze. Szemei könyekkel voltak tele s halvány arczát korai redők borították.
— Minek jön ön ide? — kérdé göggyesen Villeboys asszony, ugyanez, ki az

imént a másik örökösrel, amaz alacsony urral beszélt.

— Nem azért jöttem, asszonyom, — felelé a szegény nő alázatosan, — hogy igényt tartsak itt valamire, ami engem nem illet. Csak azért jövök, hogy beszélhessek az elhunyt ügyészével, Dubois urral, s megkérdehessem, említett-e utolsó órájában testvérem valamit?

— Hogyan? — mondá kevélyen Villeboysné. — Azt hiszi törődik valaki önnel, ki szegényt hozott ezen előkelő nemes családra s oly jelentéktelen embernek, egy Bonaparte katonájának lónéjévé.

— Asszonyom, az én férjem bár a nép fia, derék katona volt s mi több, a becsület embere! — válaszolá Anna.

Ekkor egy tiszteletré méltó egyén jelent meg. Dubois jegyző volt.

— Ne tegyen asszonyom, — mondá, — több szemrehányásokat Annának ama házasság miatt, melyet nővére megbocsátott. Anna derék, nemes, jó férfit szerzett, kinek szegénységén s homályos származásán kívül nem volt hibája. Mindazonáltal ha még életben volna s ha ugy ismerné a család, mint én, egykori barátja, ismerem, Anna most tisztelt és szerencsés volna. Különbem nem is magától jött ide, hanem én kértem, hogy jöjjön el.

Ezzel Dubois ur a végrendelet fölbontásához fogott, mely így hangzik: „Én, D. Egeria, ki Jézus szent szíve néneinek zárdájába vonultam vissza, ép szívvel s józan ésszel a következőt jelen-tem ki végös akaratomul: „Holtom után 200,000 frank lesz

a sok bókóló frázissal telt „szónoklat” tanulásába.

Különbem holnap visszatérünk még egyszer az „ünnepélyek”-re, melyek a mai nappal véget értek. Ennyi volt a városé és a megyéé, a többi azon testületé, melynek neve — k. k. militár.

Brutus.

Fővárosi hírek.

** Nyári zivatar és jégverés. Tegnap este a fővárosban nagy zivatar és zapor volt, villámlással és mennydörgéssel. Veszprémből meg az írják, hogy pénteken ott nagy jégeső volt, mely a híres csopaki szőlőkben is nagy kárt okozott.

** Szerencsétlenség a Lipótmezőn. A mária-remetelaki (Mária-Einsiedl) bucsu „oktavá”-jat szokás szerint tegnap is sok ezren ülték meg. Az isteni tisztelet után folyó mulatságokat két szerencsétlenség zavarta meg. Az első eset a Lipótmezőn történt. Egy 30—35 éves ur ember 4 és 5 óra közt a legmagasabb székacsucot megmásván, onnan gyors léptekkel indult lefelé. De alig haladt 20—30 lépést, elvesztette egyensúlyát s óriási erővel hempergett a sziklán lefelé. Kialtására azonnal segítségére siettek; az illetőt igen súlyos sebekkel önkívüli állapotban találták meg. A szerencsétlent rendőrök a városba szállították. — A másik, bár kisebb mérvű szerencsétlenség 5 óra után a záporosó kezdetével történt. A záporban kint rekedtek siettek a társasokcsikat okkupálni, mely közben egy a koscsira kapaszkodó egyen lebukott s eléggé súlyos sebeket szenvedett.

** Greguss Ágost kitünő tudósunk fűredi újaról olyan gyöngéledő állapotban érkezett vissza a fővárosba, hogy kénytelen volt egyetemi előadásai megkezdését néhány nappal elhalasztani. Reméljük azonban, hogy a nagyérdemű tanár egészsége már legközelebb teljesen megjavul s mielőbb folytathatja rendes tanári és írói tevékenységét.

A király látogatása az örültek hazában.

A Miskolczon időző király tegnap megnézte a városi kórházat.

Midőn Popper főorvos a hozzá intézett kérdésre megjegyezte, hogy a kórházban örültek is vannak gyógykezelés alatt: — Megnézem a szerencsétleneket, mondá ő felsége határozottan, és azon irányban tovább haladt, melyben az örültek osztályát jelentéki neki.

Gyorsan ment előre, midőn a kórház egyik orvosa, dr. Singer, engedelmet kért tőle, hogy elől mehessen, mert nem lehet tudni, minő hatást gyakorol e látogatás a betegekre. Egyuttal arra kérte a kisértelet, hogy ő felségét közbe vegyék,

jegyzőmnél késpzénzben; azonkívül ha gyok ékszereket, öltönyöket, butorokat s egy kas élyt, mindössze szintén 200,000 franknyi értékben.

„Zárdai lakomban nincs egyéb, csak egy szent könyv (Heures de la vierge),” mely ugyanoly állapotban van, mint az emigráció idején vittem magammal.

„Ennélfogva rendelem, hogy egész hagyatékom három részre osztassék. Első rész a 200,000 frank; második a kastély, a drágaságok és butorok; harmadik az imakönyvem.

„Anna testvéremnek az okozott but és bánatot megbocsátottam s gyámolítottam is volna szomorú helyzetében, ha előbb megtudtam volna visszatértét. Végrendeletembe foglalom őt is.

„Szeretett Villeboysné unokatestvéremé legyen az elő választás, sógoromé Vetry ur, válaszon másodsor; a mi megmarad, Annáé legyen.”

— Ah, — fohászokodék Vetry, — mégis derék egy nő volt jó Egeria neni; ezt csak ugyan okosan tetete!

— Annára csak az imakönyv int! — kacagott Villeboysné.

— Asszonyom, melyik részt választja? — szakítá őt félbe a jegyző.

— A 200,000 franknyi késpzénzt.

— Jól megfontolta a dolgot?

— Tökéletesen.

A jegyző ekkor a nő szívvelé igyekezett szállani.

— Asszonyom, — mondá, — kegyed gazdag s Annának semmije sincs. Nem engedelném neki e részt s vehetné

hogy ekként minden esetleges kellemetlenségtől meg legyen kímélve.

E gondos őrizet azonban nem tartott soká. A király, a mint néhány lépést tett az osztályban, kilépett a személyes körül ekként vont övből, odament az egyes betegekhez s közvetlen közelből intézett hozzájuk kérdéseket.

Az osztály legérdekesebb alakja egy mikrokefalosz, kinek oly tejetlen feje van, mint egy két hónapos kis gyermeké. Nem annyira örült, mint fejletlen elméjű 20—22 éves fiatal suhancz, magas terméssel, ki ugy játszik fapuskával, magas terméssel, mint egy 5 éves kis gyermek. Ő felsége megkérdezte tőle, hol született és hány éves, mire a katonás állásban lévő beteg korrekt választ adott.

Egy kicsit azonban meg volt szívepen a fiú. Ugy látszik, tegnapelőtt nagy dolgokat forralt kis fejében, mert az orvos ekkor jelentette a betegnek, hogy ő felsége meglátogatja őket, ekkor akarván őket előkészíteni a látogatásra a mikrokefaloszon meglátták, hogy e két nap alatt sokat törte valamin az esztét, de midőn a király őt meglátta az ajtó közelében, a hol katonásan felállott, mindent egyszerre elfeledett.

Mar messze volt ő felsége, midőn a kisfejtű ember egyszerre busan homlokán ütött, mint a kinek valami fontos dolog csak későn jut eszébe.

— Mi a baj, fiam? kérde tőle az egyik felügyelő.

— Piros nadrágot akartam a királytól kérni a puskám mellé; és elfelejtetem, édes Istenem...

Ő felsége után akart menni, de nem eresztették. Ugy elbusult szegény, hogy elszalasztotta a jó alkalmat, és alig lehetett megvigasztalni.

Az osztály legérdekesebb alakját azonban nem láthatta a király. Ez egy szerencsétlen örült, a ki Istennek képzeli magát és semmibe sem veszi a királyokat, a kik az ő kegyelmének köszönhetik trónjukat.

Az orvos előtt, midőn meghallotta, hogy jön a király, kijelentette, hogy nem fogja levenni előtte kalapját, mert ilik, hogy a király tisztelje meg őt. Így aztán eltávolították, — nehogy valami zavart okozzon.

A többi örültek igen csöndesen viselték magukat s illedelmesen feleltek a király által hozzájuk intézett kérdésekre.

Időjárású jegyzések.

— szept. 12.

Európában: A nagy légnymás (766—767) a Fekete tenger tájáról kiterjed a kontinens nagy részére (762—763) az Alpok keleti aljánál van. Közép Európa többnyire boros, helyenkint esőkkel, kevés hőmérsékletváltozással.

Hazánkban: Többnyire déli és délkeleti, helyenkint erős szelek a mellett a légméréséket általában jóval nagyobb lett, a légnymás kevéssel nagyobbodott.

az ima könyvet, melyet az elhunyt oly különös módon egy sorba helyez a másik két résszel.

— Ő bizonyára tréfál! — kiálta föl Villeboysné. — Valóban igen egyszerű fogalmak lehetnek, ha be nem látja a szándékot, mely Egeria neni vezérelte. Bizonyosan előre látta a dicsőséget, hogy imakönyve Annára jut, kinek nem lesz már más választása.

— S mit következtet ebből?

— Azt, hogy testvéremnek újmutatást akart adni, miszerint az egyedüli vigasz, melyet e világon várhat, a megbánásban és imában rejlik.

S Villeboysné újra határozottan kijelenté, hogy részét a késpzénzt választja. Képzeltetjük, hogy Vetry ur meg a kastélyt, az ékszereket és butorokat választá.

— Vetry ur, — mondá ennek Dubois, — meg is engedve, hogy az elhunyt nak szándéka volt testvérét büntetni, az ön részéről ki milliomos, nemes tétlona, ha részéből legalább valamit engedne át a szegény Annának, kinek oly annyira szüksége volna erre.

— Köszönöm szives tanácsát, uram, — felelé Vetry. — A kastély épen erdősegeim szelén van s minthogy teljesen föl is van szerelve, rám nézve kétszeresen kellemes. Ami Egeria neni ékszereit illeti, azok drága emlékek, melyektől soha sem szabad megválnom.

— Így tehát, — szólta a jegyző, — Anna asszony, itt az imakönyv, mely kegyednek maradt.

Anna, ki elhozta magával fiát, egy

Az idő a nagyobb délkeletben van, s keleten száraz, — északnyugaton melyek Budapestben s főmennyiségben voltak és ségekkel Besztercebány Csáktornyan és Fiuméba léből mozuló depresszió lését gátolva azt válto ben esőse teszi.

Kilásás a jövő id Délkeleten napos, felhős szárazabb, északon és us időt várható, itt e

UJDONSÁG

* A nevelésügy E háztanács teremben en délután 3 órakor az 1880/1-ki tan év jeltések több cikkjei

* József főherceg sothka István debreczeu gyönyörű fehér fűrtös g parisi világtárlaton aran József főherczegnek ajár

* Az idő már ös zony csak érezhető má, hó közepe felé járunk megrövidültek, s kellem sugarai elől nem kell b mar. — A szálló is erő nap itt lesz a szűret, az legkellemesebbje.

* Következő sor szerk. ur! Áthatva azon szentvöl, mely a Göczl-Úgy a sajtó minden pártá a közönség minden réteg ganak, hogy a hazáját nyíltan védő magyar szb mellett állást foglaljon; latkozott azon férfiu mel zéből „csak” a hamis s nem férő — bajtárs ellen tépte ki ama kardot, a hét éven keresztül a leg is becsülettel viselt, — is, midőn legszentebb érták meg a legvandalabb férfiu által, a kinek — fogalma sincsen, sem sem becsületéről. Ezért há a nemzetnek ama fia irak erőszakkal szemben sem hazudni! és nem riad vil lement §§-aitól; de nyílt érez a honfiai kebel, ha ban támadtatik meg! A megításeletés, hogy kife kesztő ur előtt, azon érde 9 tagból álló s magát a akará társaság magáénak saim, barátain és a mag gamévá teszom Pázmánd gyűlési képviselő ur haza és a nemzet által, hű bajr „diszkard” költségéhez mérten) mi is hét fori járulunk. — Hadd villog

szép, kékszemű gyermek vere régi imakönyvét, megcsókoltatván így szól — Fiam Hektor, könyvet, mely a te jó, volt, ki bizonyára szerete ha ismer. Ha megtanulsz fogod istent, hogy oly legyen, minő atyád volt gabb légy szegény atyád A fiu gyermeki be meg a könyvet, aztán fö Nézd anyám, mily ezek!

— Igen gyermekek anya, boldogan mosolyo föött.

— Nézd csak any vörös öltönyében: a gy karjain. De miért van s den képen?

— Hogy meg ne ves fiam.

— De anyám, min papir minden képen?

Az anya odatekint sikoltott s Dubois ur ká mire a jegyző így szóló — Hagyják magán nek ugy hiszem, nem le vetkezmenye. Az efféle bele az ember.

Te kis Hektor, adó vet, el találnád tépni a

Anna rögtöni rossz nek irányában tanusított lönféleképen vélekedve tá

Néhány héttel utób

hogy ekként minden esetleges kellemetlenségtől meg legyen kímélve.

E gondos őrizet azonban nem tartott soká. A király, a mint néhány lépést körül ekként vont övből, odament az egyes betegekhez s közvetlen közelből intézett hozzájuk kérdéseket.

Az osztály legérdekesebb alakja egy mikrocefalos, kinek oly tejlentlen feje van, mint egy két hónapos kis gyermeké. Nem annyira örült, mint fejletlen elméjé 20-22 éves fiatal suhanc, magas természet, ki úgy játszik fapuskával és falovakal, mint egy 5 éves kis gyermek. Ő is sége megkérdezte tőle, hol született és hány éves, mire a katonás állásban lévő beteg korrekt választ adott.

Egy kicsit azonban meg volt az a penre a fiú. Úgy látszik, tegnapelőtt nagy dolgokat törtört kis fejében, mert az orvos ekkor jelentette a betegnek, hogy ő felsége meglátogatta őket, ekkor akarván őket előkészíteni a látogatásra. A mikrocefaloson meglátták, hogy e két nap alatt sokat törte valamin az eszt, de midőn a király őt megszólította az ajtó közelében, a hol katonásan felállott, mindent egyszerre elfeledett.

Mar messze volt ő felsége, midőn a kisfejű ember egyszerre busan homlokán ütött, mint a kinek valami fontos dolog csak későn jut eszébe.

— Mi a baj, fiam? kérde tőle az egyik felügyelő.

— Piros nadrágot akartam a királytól kérni a puskám mellé; és elfelejtetem, édes Istenem...

Ő felsége után akart menni, de nem eresztették. Úgy elbusult szegény, hogy elszalasztotta a jó alkalmat, és alig lehetett megvizsgálni.

Az osztály legérdekesebb alakját azonban nem láthatta a király. Ez egy szerencsétlen örült, a ki Istennek képzeli magát és semmibe sem veszi a királyokat, a kik az ő kegyelmének köszönhetik trónjukat.

Az orvos előtt, midőn meghallotta, hogy jön a király, kijelentette, hogy nem fogja levenni előtte kalapját, mert ilik, hogy a király tisztelje meg őt. Így aztán eltávolították, — nehogy valami zavart okozzon.

A többi örültek igen csöndesen véselték magukat s illedelmesen feleltek a király által hozzájuk intézett kérdésekre.

Időjárású jegyzések.

— szept. 12.
Európában: A nagy légnymás (766 — 767) a Fekete tenger tájáról kiterjed a kontinens nagy részére (762—763) az Alpok keleti aljainál van. Közép-Európa többnyire borús, helyenkint esővel, kevés hőmérsékletváltozással.

Hazánkban: Többnyire déli és délkeleti, helyenkint erős szelek a mellett a légmérséklet általában jóval nagyobb lett, a légnymás kevéssel nagyobbodott.

az ima könyvet, melyet az elhunyt oly különös módon egy sorba helyez a másik két részzel.
— O bizonyára tréfál! — kiálta föl Villeboisné. — Valóban igen egyszerű fogalmak lehetnek, ha be nem látja a szándékot, mely Egeria néni vezérelte. Bizonyosan előre látta a dicsőült, hogy imakönyve Annára jut, kinek nem lesz más választása.

— S mit következhet ebből?
— Azt, hogy testvérenek ujjmuntást akart adni, miszerint az egyedüli vigasz, melyet e világon várhat, a megbánásban és imában rejlik.

S Villeboisné újra határozottan kijelenté, hogy részül a készpénzt választja. Képzeltetik, hogy Vetry ur meg a kastélyt, az ékszereket és butorokat választá.

— Vetry ur, — mondá ennek Dubois, — meg is engedve, hogy az elhunytnak szándéka volt testvérét büntetni, az ön részéről ki milliommis, nemes tett volna, ha részéből legalább valamit engedne át a szegény Annának, kinek oly annyira szüksége volna erre.

— Kösönöm szives tanácsát, uram, — felelé Vetry. — A kastély épen erdőseim szélén van s minthogy teljesen föl is van szerelve, rám nézve kétszeresen kellemes. Ami Egeria néni ékszereit illeti, azok drága emlékek, melyektől soha sem szabad megválnom.

— Így tehát, — szóló a jegyző, — Anna asszony, itt az imakönyv, mely kegyednek maradt.

Anna, ki elhozta magával fiát, egy

Az idő a nagyobb délkeleti részben derült, később van, s keleten részben derült, száraz, — északnyugaton borús, esővel, melyek Budapesten s főleg Egerben nagy mennyiségben voltak és éghabborus jelenségekkel Besztercebányán, Budapesten, Csáktornyan és Fiumében. A hazánk széléről mozduló depresszió az idő felderülését gátolva azt változó jellegűvé, részben esőssé teszi.

Kilátás a jövő időre. Hazánkban: Délkeleten napos, felhős borussal változó szárazabb, északon és nyugaton többnyire us időt várhatni, itt esőkkel.

UJDONSÁGOK.

* A nevelésügyi bizottság az E haztanács teremben gyűlést tart sept. 11. délután 3 órakor T á r g y: Jelenleg az 1880/1. ki tan évről; iskola székületek több czikkjei s más folyó ügyek.

* József főherczeg gubája. Biszka István debreczeni gubásmester azon gyönyörű fehér fűrtös gubát, melylyel a parisi világtárlaton aranyérmert nyert, — József főherczegnek ajándékozta.

* Az idő már öszre jár... Bizony csak érezhető már, hogy szeptember hó közepe felé járunk. A napok tetemesen megrövidültek, s kellemes hűvösek. A nap sugarai elől nem kell bujni, nem égetnek már. — A szőlő is erősen érik, s maholnap itt lesz a szüret, az őszi mulatságok legkellemesebbje.

* Következő sorokat kaptuk. T. szerk. ur! Áthatva azon általános rokonszenvtől, mely a Güczl-Lendl ügyben, — úgy a sajtó minden pártáryalatában, mint a közönség minden rétegében utat tört magának, hogy a hazáját és alkotmányát nyíltan védő magyar születésű katonatiszt mellett állást foglaljon; határozottan nyilatkozott azon férfiu mellett, a kinek kezéből „csak“ a hamis s magyar jellemhez nem férő — bajtárs elleni — vadsádköszépte ki ama kardot, a melyet birtokosa hét éven keresztül a legutolsó pillanatig is becsülettel viselt, — sőt viselt akkor is, midőn legszentebb érzelmeit támadtatták meg a legvandalabb módon, egy oly férfiu által, a kinek — a tények után — fogalma sincsen, sem jog, sem igazság, sem becsületről. Ezért hálsnak kell lenni a nemzetnek ama fia iránt, a ki még az erőszakkal szemben sem tud — tagadni, hazudni! és nem riad vissza a Dienstreglement §§-aitól; de nyíltan mondja: mit érez a honfiai kebel, ha ez szabadságában támadatik meg! Alólirottat érte a megtszilletetés, hogy kifejezhesse t. szerkesztő ur előtt, azon érzelmet, melyet egy 9 tagból álló s magát megnevezni nem akaró társaság magáénak vall. — Én, társaim, barátaim és a magam nevében magamévá teszem Pázmándi Dénes országgyűlési képviselő ur hazafias indítványát, és a nemzet által, hü bajnok fiaának adandó „diszkard“ költségehez (tehetségünkhez mérten) mi is hét forint 50 krral járunk. — Hadd villogjon a „foltos bo-

csütlett“ honfi jobbában — az ármány által kicsavart kard helyett, — az, a melyen egy nemzet szeretete és becsülése van örökre fényesen bevésve! Éljen Güczel István! Éljen az öszinte honfi! Éljen a haza! kész bive, Gorovy Miksa. (Az adományt köszönjük és illető helyére fogjuk juttatni. További adományokat pár napig még elfogadunk.)

* Hymen. Ma tartotta eljegyzését Weisz Antal ur a „Tisza“ biztosító társaság főkönyvvezetője Löwenberg Fanny kisasszonnyal.

* Lövészet. Szeptember 11 én tartott lövészet alkalmával díjat nyertek: Turi Nagy Dániel honvéd kapitány legjobb mély lövéssel 1 drb. 2 frtos tallért. Szilágyi Sámuel legtöbb körrel 1 drb. 1 frtos.

* Lefutta a tollat a szél. A kapitányi hivatalból kaptuk e sorokat: ma szept. hó 13 án a városház előtt találtattott egy női kalap disztzésére való fekete „strucz-toll“, tulajdonosa átvetheti a városnál levő kapitányi hivatalnál.

* Köztársaságban. Mig Európa legtöbb államában a legutóbbi években szaporodnak a büntények, Franciaországban 1875. óta, tehát a mióta a köztársaság megszülődött, évről-évre esőkken a büntények száma. A köztársaság tehát azzal dicsekedhetik, hogy emelte a közérkölciséget. A magyarázat igen egyszerű. Egy képviselő egykor így szóló a miniszterhez: „Csináljatok jó politikát s akkor jök lesznek pénzügyeitek. A köztársaság jó politikát követ. A köztársaság fentartja a rendet, emeli a vagyonosságot, leszállítja az adókat. Ily viszonyok között természetesen, hogy a büntények száma esőkken; mig más államokban, a hol nincs rend, a hol a vagyonosság fokozásával nem törődnek s a hol emelik az adókat: ott szaporodnak a büntények.

* Lisztes szákokból kisededővő. A szélaknai bányamunkások évek óta liszt alakjában venék ki fizetésök egy részét, a lisztet tartalmazó szákok száma idővel oly óriási mennyiségűvé nőtt fel, hogy ezeknek értékesítéséről bányagazdóságilag kellett gondoskodni. Elhatározták, hogy a szákok árán kisededővőt állítanak fel a szélaknai bányamunkások gyermekei részére. A szákokból 12 ezer frt gyűlt össze, ehhez e herczegprimás adott 20 ezer frtot. E pénzből felépítették a kisededővőt s azt még e hó folyamán át fogják adni a rendeltetésnek. F. hó 12-én a herczegprimás meg fogja látogatni a kisededővőt.

* Ajánlkozás. Egy III-ad éves joghallgató — birja a német és francia nyelvet — ajánlkozik nevelőül, esetleg ügyvédi irodába. — Bővebb felvilágosítás szerkesztőségünknel nyerhető.

* Nagy gondosság. — A külföldi egyetemek közül, melyeket az orosz ifjúság leginkább látogat, kiváló helyet foglal el a lipseai. Most az orosz kormány megkereste az egyetemi tanácsot, hogy az orosz ifjak közül csak azokat vegye egyetemi hallgatókúl, kik a rendőrségtől sze-

nával, ki szokatlanul jól, hanem is pazarol valót öltözködve s épen kétfogatu koscsán tett sétakocsizást. Csodálkozva kérdezőködtek s azt is hallották, hogy Anna nem régen 18000 frankos házat vett s hogy előkelő nevelést adott fiaának. E hírek villámpasapként lepték meg őket. Villeboisné és Vetry ur a jegyzőhöz siettek, hogy a hallottak felől magyarázatot nyerjenek,

A jó Dubois épen irasztalanál tilt és, dolgozott.
— Talán háborgatjuk? — kérde a gögös asszonyság.
— Oh nem! Épen azon valék, hogy Anna asszonyság számára állampapírok megvételét rendezem.

— Mit? — kiálta föl Vetry. — Miatán házat vett s fogatot szerzett magának, még elhelyezhető pénzei is vannak?
— Igen ugyan!
— De honnan veszi a pénzt?
— Ah, hát nem látták?
— Mit?
Miert sikoltott föl Anna, midőn látta, mit tartalmaz az imakönyv, melyet örökölt?
— Mi semmit sem vettünk észre.
— Oh, azt hittem, látták! — mondá Dubois gunynyal. — A könyvben hatvan kép van s mindegyik 10000 frankos bank jeggyel volt fedve.
— Jóságos ég! — kiáltott föl Vetry mintegy villámtól sújtva.
— Ha ezt tudtam volna! soppánkodék Villeboisné.

nál, ki szokatlanul jól, hanem is pazarol valót öltözködve s épen kétfogatu koscsán tett sétakocsizást. Csodálkozva kérdezőködtek s azt is hallották, hogy Anna nem régen 18000 frankos házat vett s hogy előkelő nevelést adott fiaának. E hírek villámpasapként lepték meg őket. Villeboisné és Vetry ur a jegyzőhöz siettek, hogy a hallottak felől magyarázatot nyerjenek,

A jó Dubois épen irasztalanál tilt és, dolgozott.
— Talán háborgatjuk? — kérde a gögös asszonyság.
— Oh nem! Épen azon valék, hogy Anna asszonyság számára állampapírok megvételét rendezem.

— Mit? — kiálta föl Vetry. — Miatán házat vett s fogatot szerzett magának, még elhelyezhető pénzei is vannak?
— Igen ugyan!
— De honnan veszi a pénzt?
— Ah, hát nem látták?
— Mit?
Miert sikoltott föl Anna, midőn látta, mit tartalmaz az imakönyv, melyet örökölt?
— Mi semmit sem vettünk észre.
— Oh, azt hittem, látták! — mondá Dubois gunynyal. — A könyvben hatvan kép van s mindegyik 10000 frankos bank jeggyel volt fedve.
— Jóságos ég! — kiáltott föl Vetry mintegy villámtól sújtva.
— Ha ezt tudtam volna! soppánkodék Villeboisné.

nál, ki szokatlanul jól, hanem is pazarol valót öltözködve s épen kétfogatu koscsán tett sétakocsizást. Csodálkozva kérdezőködtek s azt is hallották, hogy Anna nem régen 18000 frankos házat vett s hogy előkelő nevelést adott fiaának. E hírek villámpasapként lepték meg őket. Villeboisné és Vetry ur a jegyzőhöz siettek, hogy a hallottak felől magyarázatot nyerjenek,

mélyleírás, erkölcsi bizonyítványt és politikai megbízhatóságuk felől rendőri írást hoznak, még pedig mindig a legutóbbi időről. Kommentár nem kell hozzá.

* Tréfás tévedés. Nehány bécai uri ember, kik nem csak rajongtak a muzsikáért, hanem dalegyesületeknek is tevékeny tagjai voltak, elhatározták, hogy egyik ünnepezt színésznőnek éjjeli zenét adnak. A művésznő kint lakott Mödlingben. Ki is mentek, el is daloltak eldalolni valóikat, de a művésznő lakásán nem vették észre, hogy csak megmozdult is volna valaki. Másnap tudták azután meg nagy bosszuságokra, hogy — eltévesztették a házzámot.

* Százhetéves asszony halt meg a múlt hó végén Nagy-Zerindek. Mint az Arad és Vidéke levelezője írja, a nagy időt élt öreg asszony egy uri családnál mint dajka és szakácsné 53 évig szolgált. Élete végeig jó egészségrek örvendett, csak is halála előtt közvetlenül néhány napig betegeskedett.

* Szücs Gyula, ki a török tüntetések idejében a fővárosi ifjúság vezére volt, a Szathmáron elfoglalt pénzügyi fogalmazói állásától, az E-s hire szerint, a pénzügyminiszter által fölmentetett és pedig azért, mert a függetlenségi-párt jelöltjére szavazott. Adat a szabad választások történetéhez.

* A Telegdi féle gőzfürdő, holnap reggeltől kezdve kazán tisztítás miatt, pár napig zárva lesz.

* Nagy hőség Amerikában. Közép-Amerika államaiban folyó hó 7 én rekkenő hőség uralkodott. A hőmérő helyenkint 100 fokot mutatott Fahrenheit szerint. New-Yorkban és környékén számos ember halt meg napszurás következtében.

* Vak szerencse. Adler Róza is csak úgy tett, mint a többi; hordta a vizet a Dunába s csügött a jövendőn örökös reményvel. Gyakran mondogatta magában, ha szombaton a huzás után csalógtottan ballagott haza: Ej! majd megjön az én időm is! az ördög nem alszik! A múlt héten is beállított ily reményel egy kerepesi uti lutrisboltba s három számot iratott föl a boltossal. Hanem a boltos rosszul értette az utolsó számot és mást irt helyette. Ader Róza gondolta magában, ha már ott van ez az új szám, hát maradjon is ott, az igazat pedig írja hozzá negyediknek. És az ördög csakugyan nem aludt! Szombaton megtörtént a huzás és Ader Róza nyert egy ternőt meg egy kvaternót, — mind a négy számját kibuzták.

* Kitűnő táveső. A spandaui bányavállalat távesővet állított fel, mely rendkívüli működése folytán általános figyelmet érdemel. E táveső segítségével a hold tüzhányói, völgyei és tengerei tisztán kivehetők. Eete 9 óra után Mars, Jupiter meg holdjával, Saturnus gyűrűjével és holdjaival, ködfoltok stb. gyönyörűen láthatók. A készülék használata tíz fillért bárkinek rendelkezésére áll.

* A kis ezüst gyűszű. Sok szép leány a könyve kicsordult, mikor a boszniai riadót fújták. Szeretők szive lázasan lüktetett a háboru hírekre; aggódo anyák és hajadon szüek egyaránt reszketve olvasták az esesettek és sebesültek névjegyzékét s ha egy-egy a szívéhez kapott s ajánltan rogyott össze: föl se tűnt már! Berghoffer Matild szép fiatal varrónőnek is az volt a sorsa, hogy a szive választottjáért kellett remegnie. De nem sokáig élt bizonytalanságban, szegény leány; mert hát az ő szeretett Este bakáját mindjárt az első nagyobb ütközetben lelőtték! Nem tért vissza soha többé! A szép Matild egyedül maradt, árvaságban, mély gyászal szívében. Ábrándos természetével különben is a mélabuhoz hajlott; de mióta kedvese meghalt, igazán csupa szomorúság volt az árjára nézni. Csak öltögette a tőt s nézte Jmeron a kis ezüst gyűszűcskét, mely sebesen villogott piezi ujján. Azt a gyűszűt kedvesétől kapta a régi jó időkben; egyetlen emléke, ereklyéje volt az tőle! És tegnap a drága gyűszűcske elveszett. Hasztalan kereste a bankódó Matild a gyűszűt nem került meg. Ez annyira hatott az érzékeny leány kedélyére, hogy méreggel akart véget vetni kinos életének. A szomszédok eszméletlenül találták a padlón. De nem halt meg. Elnie kell, hogy tovább szenvedjen.

* A kis ezüst gyűszű. Sok szép leány a könyve kicsordult, mikor a boszniai riadót fújták. Szeretők szive lázasan lüktetett a háboru hírekre; aggódo anyák és hajadon szüek egyaránt reszketve olvasták az esesettek és sebesültek névjegyzékét s ha egy-egy a szívéhez kapott s ajánltan rogyott össze: föl se tűnt már! Berghoffer Matild szép fiatal varrónőnek is az volt a sorsa, hogy a szive választottjáért kellett remegnie. De nem sokáig élt bizonytalanságban, szegény leány; mert hát az ő szeretett Este bakáját mindjárt az első nagyobb ütközetben lelőtték! Nem tért vissza soha többé! A szép Matild egyedül maradt, árvaságban, mély gyászal szívében. Ábrándos természetével különben is a mélabuhoz hajlott; de mióta kedvese meghalt, igazán csupa szomorúság volt az árjára nézni. Csak öltögette a tőt s nézte Jmeron a kis ezüst gyűszűcskét, mely sebesen villogott piezi ujján. Azt a gyűszűt kedvesétől kapta a régi jó időkben; egyetlen emléke, ereklyéje volt az tőle! És tegnap a drága gyűszűcske elveszett. Hasztalan kereste a bankódó Matild a gyűszűt nem került meg. Ez annyira hatott az érzékeny leány kedélyére, hogy méreggel akart véget vetni kinos életének. A szomszédok eszméletlenül találták a padlón. De nem halt meg. Elnie kell, hogy tovább szenvedjen.

* A kis ezüst gyűszű. Sok szép leány a könyve kicsordult, mikor a boszniai riadót fújták. Szeretők szive lázasan lüktetett a háboru hírekre; aggódo anyák és hajadon szüek egyaránt reszketve olvasták az esesettek és sebesültek névjegyzékét s ha egy-egy a szívéhez kapott s ajánltan rogyott össze: föl se tűnt már! Berghoffer Matild szép fiatal varrónőnek is az volt a sorsa, hogy a szive választottjáért kellett remegnie. De nem sokáig élt bizonytalanságban, szegény leány; mert hát az ő szeretett Este bakáját mindjárt az első nagyobb ütközetben lelőtték! Nem tért vissza soha többé! A szép Matild egyedül maradt, árvaságban, mély gyászal szívében. Ábrándos természetével különben is a mélabuhoz hajlott; de mióta kedvese meghalt, igazán csupa szomorúság volt az árjára nézni. Csak öltögette a tőt s nézte Jmeron a kis ezüst gyűszűcskét, mely sebesen villogott piezi ujján. Azt a gyűszűt kedvesétől kapta a régi jó időkben; egyetlen emléke, ereklyéje volt az tőle! És tegnap a drága gyűszűcske elveszett. Hasztalan kereste a bankódó Matild a gyűszűt nem került meg. Ez annyira hatott az érzékeny leány kedélyére, hogy méreggel akart véget vetni kinos életének. A szomszédok eszméletlenül találták a padlón. De nem halt meg. Elnie kell, hogy tovább szenvedjen.

* A kis ezüst gyűszű. Sok szép leány a könyve kicsordult, mikor a boszniai riadót fújták. Szeretők szive lázasan lüktetett a háboru hírekre; aggódo anyák és hajadon szüek egyaránt reszketve olvasták az esesettek és sebesültek névjegyzékét s ha egy-egy a szívéhez kapott s ajánltan rogyott össze: föl se tűnt már! Berghoffer Matild szép fiatal varrónőnek is az volt a sorsa, hogy a szive választottjáért kellett remegnie. De nem sokáig élt bizonytalanságban, szegény leány; mert hát az ő szeretett Este bakáját mindjárt az első nagyobb ütközetben lelőtték! Nem tért vissza soha többé! A szép Matild egyedül maradt, árvaságban, mély gyászal szívében. Ábrándos természetével különben is a mélabuhoz hajlott; de mióta kedvese meghalt, igazán csupa szomorúság volt az árjára nézni. Csak öltögette a tőt s nézte Jmeron a kis ezüst gyűszűcskét, mely sebesen villogott piezi ujján. Azt a gyűszűt kedvesétől kapta a régi jó időkben; egyetlen emléke, ereklyéje volt az tőle! És tegnap a drága gyűszűcske elveszett. Hasztalan kereste a bankódó Matild a gyűszűt nem került meg. Ez annyira hatott az érzékeny leány kedélyére, hogy méreggel akart véget vetni kinos életének. A szomszédok eszméletlenül találták a padlón. De nem halt meg. Elnie kell, hogy tovább szenvedjen.

* A kis ezüst gyűszű. Sok szép leány a könyve kicsordult, mikor a boszniai riadót fújták. Szeretők szive lázasan lüktetett a háboru hírekre; aggódo anyák és hajadon szüek egyaránt reszketve olvasták az esesettek és sebesültek névjegyzékét s ha egy-egy a szívéhez kapott s ajánltan rogyott össze: föl se tűnt már! Berghoffer Matild szép fiatal varrónőnek is az volt a sorsa, hogy a szive választottjáért kellett remegnie. De nem sokáig élt bizonytalanságban, szegény leány; mert hát az ő szeretett Este bakáját mindjárt az első nagyobb ütközetben lelőtték! Nem tért vissza soha többé! A szép Matild egyedül maradt, árvaságban, mély gyászal szívében. Ábrándos természetével különben is a mélabuhoz hajlott; de mióta kedvese meghalt, igazán csupa szomorúság volt az árjára nézni. Csak öltögette a tőt s nézte Jmeron a kis ezüst gyűszűcskét, mely sebesen villogott piezi ujján. Azt a gyűszűt kedvesétől kapta a régi jó időkben; egyetlen emléke, ereklyéje volt az tőle! És tegnap a drága gyűszűcske elveszett. Hasztalan kereste a bankódó Matild a gyűszűt nem került meg. Ez annyira hatott az érzékeny leány kedélyére, hogy méreggel akart véget vetni kinos életének. A szomszédok eszméletlenül találták a padlón. De nem halt meg. Elnie kell, hogy tovább szenvedjen.

* A kis ezüst gyűszű. Sok szép leány a könyve kicsordult, mikor a boszniai riadót fújták. Szeretők szive lázasan lüktetett a háboru hírekre; aggódo anyák és hajadon szüek egyaránt reszketve olvasták az esesettek és sebesültek névjegyzékét s ha egy-egy a szívéhez kapott s ajánltan rogyott össze: föl se tűnt már! Berghoffer Matild szép fiatal varrónőnek is az volt a sorsa, hogy a szive választottjáért kellett remegnie. De nem sokáig élt bizonytalanságban, szegény leány; mert hát az ő szeretett Este bakáját mindjárt az első nagyobb ütközetben lelőtték! Nem tért vissza soha többé! A szép Matild egyedül maradt, árvaságban, mély gyászal szívében. Ábrándos természetével különben is a mélabuhoz hajlott; de mióta kedvese meghalt, igazán csupa szomorúság volt az árjára nézni. Csak öltögette a tőt s nézte Jmeron a kis ezüst gyűszűcskét, mely sebesen villogott piezi ujján. Azt a gyűszűt kedvesétől kapta a régi jó időkben; egyetlen emléke, ereklyéje volt az tőle! És tegnap a drága gyűszűcske elveszett. Hasztalan kereste a bankódó Matild a gyűszűt nem került meg. Ez annyira hatott az érzékeny leány kedélyére, hogy méreggel akart véget vetni kinos életének. A szomszédok eszméletlenül találták a padlón. De nem halt meg. Elnie kell, hogy tovább szenvedjen.

* A kis ezüst gyűszű. Sok szép leány a könyve kicsordult, mikor a boszniai riadót fújták. Szeretők szive lázasan lüktetett a háboru hírekre; aggódo anyák és hajadon szüek egyaránt reszketve olvasták az esesettek és sebesültek névjegyzékét s ha egy-egy a szívéhez kapott s ajánltan rogyott össze: föl se tűnt már! Berghoffer Matild szép fiatal varrónőnek is az volt a sorsa, hogy a szive választottjáért kellett remegnie. De nem sokáig élt bizonytalanságban, szegény leány; mert hát az ő szeretett Este bakáját mindjárt az első nagyobb ütközetben lelőtték! Nem tért vissza soha többé! A szép Matild egyedül maradt, árvaságban, mély gyászal szívében. Ábrándos természetével különben is a mélabuhoz hajlott; de mióta kedvese meghalt, igazán csupa szomorúság volt az árjára nézni. Csak öltögette a tőt s nézte Jmeron a kis ezüst gyűszűcskét, mely sebesen villogott piezi ujján. Azt a gyűszűt kedvesétől kapta a régi jó időkben; egyetlen emléke, ereklyéje volt az tőle! És tegnap a drága gyűszűcske elveszett. Hasztalan kereste a bankódó Matild a gyűszűt nem került meg. Ez annyira hatott az érzékeny leány kedélyére, hogy méreggel akart véget vetni kinos életének. A szomszédok eszméletlenül találták a padlón. De nem halt meg. Elnie kell, hogy tovább szenvedjen.

* A kis ezüst gyűszű. Sok szép leány a könyve kicsordult, mikor a boszniai riadót fújták. Szeretők szive lázasan lüktetett a háboru hírekre; aggódo anyák és hajadon szüek egyaránt reszketve olvasták az esesettek és sebesültek névjegyzékét s ha egy-egy a szívéhez kapott s ajánltan rogyott össze: föl se tűnt már! Berghoffer Matild szép fiatal varrónőnek is az volt a sorsa, hogy a szive választottjáért kellett remegnie. De nem sokáig élt bizonytalanságban, szegény leány; mert hát az ő szeretett Este bakáját mindjárt az első nagyobb ütközetben lelőtték! Nem tért vissza soha többé! A szép Matild egyedül maradt, árvaságban, mély gyászal szívében. Ábrándos természetével különben is a mélabuhoz hajlott; de mióta kedvese meghalt, igazán csupa szomorúság volt az árjára nézni. Csak öltögette a tőt s nézte Jmeron a kis ezüst gyűszűcskét, mely sebesen villogott piezi ujján. Azt a gyűszűt kedvesétől kapta a régi jó időkben; egyetlen emléke, ereklyéje volt az tőle! És tegnap a drága gyűszűcske elveszett. Hasztalan kereste a bankódó Matild a gyűszűt nem került meg. Ez annyira hatott az érzékeny leány kedélyére, hogy méreggel akart véget vetni kinos életének. A szomszédok eszméletlenül találták a padlón. De nem halt meg. Elnie kell, hogy tovább szenvedjen.

* A kis ezüst gyűszű. Sok szép leány a könyve kicsordult, mikor a boszniai riadót fújták. Szeretők szive lázasan lüktetett a háboru hírekre; aggódo anyák és hajadon szüek egyaránt reszketve olvasták az esesettek és sebesültek névjegyzékét s ha egy-egy a szívéhez kapott s ajánltan rogyott össze: föl se tűnt már! Berghoffer Matild szép fiatal varrónőnek is az volt a sorsa, hogy a szive választottjáért kellett remegnie. De nem sokáig élt bizonytalanságban, szegény leány; mert hát az ő szeretett Este bakáját mindjárt az első nagyobb ütközetben lelőtték! Nem tért vissza soha többé! A szép Matild egyedül maradt, árvaságban, mély gyászal szívében. Ábrándos természetével különben is a mélabuhoz hajlott; de mióta kedvese meghalt, igazán csupa szomorúság volt az árjára nézni. Csak öltögette a tőt s nézte Jmeron a kis ezüst gyűszűcskét, mely sebesen villogott piezi ujján. Azt a gyűszűt kedvesétől kapta a régi jó időkben; egyetlen emléke, ereklyéje volt az tőle! És tegnap a drága gyűszűcske elveszett. Hasztalan kereste a bankódó Matild a gyűszűt nem került meg. Ez annyira hatott az érzékeny leány kedélyére, hogy méreggel akart véget vetni kinos életének. A szomszédok eszméletlenül találták a padlón. De nem halt meg. Elnie kell, hogy tovább szenvedjen.

* A kis ezüst gyűszű. Sok szép leány a könyve kicsordult, mikor a boszniai riadót fújták. Szeretők szive lázasan lüktetett a háboru hírekre; aggódo anyák és hajadon szüek egyaránt reszketve olvasták az esesettek és sebesültek névjegyzékét s ha egy-egy a szívéhez kapott s ajánltan rogyott össze: föl se tűnt már! Berghoffer Matild szép fiatal varrónőnek is az volt a sorsa, hogy a szive választottjáért kellett remegnie. De nem sokáig élt bizonytalanságban, szegény leány; mert hát az ő szeretett Este bakáját mindjárt az első nagyobb ütközetben lelőtték! Nem tért vissza soha többé! A szép Matild egyedül maradt, árvaságban, mély gyászal szívében. Ábrándos természetével különben is a mélabuhoz hajlott; de mióta kedvese meghalt, igazán csupa szomorúság volt az árjára nézni. Csak öltögette a tőt s nézte Jmeron a kis ezüst gyűszűcskét, mely sebesen villogott piezi ujján. Azt a gyűszűt kedvesétől kapta a régi jó időkben; egyetlen emléke, ereklyéje volt az tőle! És tegnap a drága gyűszűcske elveszett. Hasztalan kereste a bankódó Matild a gyűszűt nem került meg. Ez annyira hatott az érzékeny leány kedélyére, hogy méreggel akart véget vetni kinos életének. A szomszédok eszméletlenül találták a padlón. De nem halt meg. Elnie kell, hogy tovább szenvedjen.

* A kis ezüst gyűszű. Sok szép leány a könyve kicsordult, mikor a boszniai riadót fújták. Szeretők szive lázasan lüktetett a háboru hírekre; aggódo anyák és hajadon szüek egyaránt reszketve olvasták az esesettek és sebesültek névjegyzékét s ha egy-egy a szívéhez kapott s ajánltan rogyott össze: föl se tűnt már! Berghoffer Matild szép fiatal varrónőnek is az volt a sorsa, hogy a szive választottjáért kellett remegnie. De nem sokáig élt bizonytalanságban, szegény leány; mert hát az ő szeretett Este bakáját mindjárt az első nagyobb ütközetben lelőtték! Nem tért vissza soha többé! A szép Matild egyedül maradt, árvaságban, mély gyászal szívében. Ábrándos természetével különben is a mélabuhoz hajlott; de mióta kedvese meghalt, igazán csupa szomorúság volt az árjára nézni. Csak öltögette a tőt s nézte Jmeron a kis ezüst gyűszűcskét, mely sebesen villogott piezi ujján. Azt a gyűszűt kedvesétől kapta a régi jó időkben; egyetlen emléke, ereklyéje volt az tőle! És tegnap a drága gyűszűcske elveszett. Hasztalan kereste a bankódó Matild a gyűszűt nem került meg. Ez annyira hatott az érzékeny leány kedélyére, hogy méreggel akart véget vetni kinos életének. A szomszédok eszméletlenül találták a padlón. De nem halt meg. Elnie kell, hogy tovább szenvedjen.

* A kis ezüst gyűszű. Sok szép leány a könyve kicsordult, mikor a boszniai riadót fújták. Szeretők szive lázasan lüktetett a háboru hírekre; aggódo anyák és hajadon szüek egyaránt reszketve olvasták az esesettek és sebesültek névjegyzékét s ha egy-egy a szívéhez kapott s ajánltan rogyott össze: föl se tűnt már! Berghoffer Matild szép fiatal varrónőnek is az volt a sorsa, hogy a szive választottjáért kellett remegnie. De nem sokáig élt bizonytalanságban, szegény leány; mert hát az ő szeretett Este bakáját mindjárt az első nagyobb ütközetben lelőtték! Nem tért vissza soha többé! A szép Matild egyedül maradt, árvaságban, mély gyászal szívében. Ábrándos természetével különben is a mélabuhoz hajlott; de mióta kedvese meghalt, igazán csupa szomorúság volt az árjára nézni. Csak öltögette a tőt s nézte Jmeron a kis ezüst gyűszűcskét, mely sebesen villogott piezi ujján. Azt a gyűszűt kedvesétől kapta a régi jó időkben; egyetlen emléke, ereklyéje volt az tőle! És tegnap a drága gyűszűcske elveszett. Hasztalan kereste a bankódó Matild a gyűszűt nem került meg. Ez annyira hatott az érzékeny leány kedélyére, hogy méreggel akart véget vetni kinos életének. A szomszédok eszméletlenül találták a padlón. De nem halt meg. Elnie kell, hogy tovább szenvedjen.

* A kis ezüst gyűszű. Sok szép leány a könyve kicsordult, mikor a boszniai riadót fújták. Szeretők szive lázasan lüktetett a háboru hírekre; aggó

